

[Pia Kjaersgaard]

En anden ting er, at indenrigsministeren synes at have utrolig travlt i denne sag. Der er andre end mig, der har spurgt ministeren om, hvorfor man har den hast, og hvorfor man ikke har ventet. Der er endnu over et halvt år til, at perioden udløber for de første, så man kunne såmænd sagtens have ventet og set tiden an.

Der kommer formentlig i mellemtiden et folketingsvalg, og hvem siger, at et nyvalgt Folketing vil have det samme syn på dette problem som det nuværende. I endnu et svar – og det er på spørgsmål S 1096 af 22. april 1994 – siger indenrigsministeren:

»Det er fortsat regeringens hovedmålsætning i flygtningepolitikken, at man på alle måder skal søge løsninger, som indebærer en så stor hjælp som muligt i nærområderne.

Denne hjælp kan bl.a. ydes ved oprettelse af flygtningelejre.«

På det område synes jeg på ingen måde at regeringen har gjort nok; regeringen har ikke gjort sig umage. Det er velkendt, at man får langt, langt mere ud af indsatsen ved at hjælpe de pågældende flygtninge lokalt, altså i deres nærområde, men her sker der alt for lidt. Regeringen og desværre også den forrige regering har brugt mange ord på at sige, at man hjælper bedst i nærområderne, men rent konkret er der ikke rigtig sket noget – i hvert fald for lidt.

Derfor vil jeg godt opfordre til, at der kommer meget mere gang i forhandlingerne med de omkringliggende lande. Ministeren nævner jo, at der fra de danske myndigheders side har været rettet henvendelse til Slovenien, Albanien og Ungarn med henblik på at drøfte mulighederne for at oprette danske lejre i disse lande. Jeg vil godt understrege, at der ikke skal være nogen tvivl om, at Fremskridtspartiet godt vil yde økonomisk bistand til det. Så sagde ministeren, at disse kontakter, som endnu ikke har ført til konkrete resultater, vil der blive arbejdet videre med. Det svar er ikke nok for mig. Ministeren bliver nødt til at sige, hvordan ministeren vil arbejde videre med det, hvad der bliver gjort i øjeblikket, og hvornår ministeren forventer at forhandlingerne er afsluttet.

Til gengæld er regeringen stærkt i offensiven, når det drejer sig om at oprette flygtningelandsbyer eller flygtningelejre i Danmark. Vi har nu 147, men regeringen har måske den opfattelse, at Danmark er et nærområde til det

tidligere Jugoslavien? Det er ikke min opfattelse, og jeg synes, regeringen burde revidere sin. Indenrigsministerens lovforslag drejer sig bl.a. om ret til familiesammenføringer, bedre undervisningstilbud samt retten til at kunne flytte ud af asylcentrene og ind i tomme huse, der ikke længere bebos af danskere.

Samlet er initiativerne beregnet til at ville koste 115 mio. kr. i resten af indeværende år. Jeg er ikke sikker på, tallet holder, men det skal ministeren naturligvis svare på på et senere tidspunkt. Til næste år vil udgiften naturligvis i sagens natur blive langt, langt større, og inden denne procedure er endt, er der ingen tvivl om, at det kommer til at dreje sig om milliardbeløb, som Danmark kommer til at ofre på denne sag.

Punkt for punkt er ministerens lovforslag udtryk for, at regeringen tilsyneladende ønsker at integrere de pågældende i det danske samfund. Hvor der i øjeblikket er tale om opholdstilladelse, skal der nu gives asyl, og det sidste bliver vel dansk statsborgerskab med familiesammenføringer og alt, hvad dertil hører.

Jeg har en begrundet mistanke om, at det ender sådan, for det lægges der op til i ministerens forslag. Hvis det ikke er intentionen, beder jeg ministeren komme herop og dementere det. Jeg har nemlig hidtil ikke kunnet få et konkret, klart svar på mange af de spørgsmål, jeg har stillet i sagen. Det håber jeg at Folketinget kan få i dag.

Som nævnt ønsker Fremskridtspartiet en fornuftig løsning på denne sag. Nu, hvor der er så mange bosniere i landet, ser vi hellere, at man forlænger den nuværende ordning og så i øvrigt holder op med al det hastværk, som denne sag har været og er præget af.

Så kan jeg ikke lade være med at konstatere, at indenrigsministerens lovforslag måske er overflødig. De pågældende kan jo i forvejen søge om asyl, når deres midlertidige opholdstilladelse udløber; her er der ikke noget nyt. Ministeren, må jeg så sige, svarer bemærkelsesværdigt klart nu, hvor ministeren begynder at sige, at der skal søges asyl, på de spørgsmål, jeg har stillet. Det ville ministeren ikke svare særlig klart på på det tidspunkt, hvor ministeren sammen med den daværende regering gerne ville have den midlertidige opholdstilladelse igennem. Da kunne jeg ikke få konkrete svar på, om det ikke forholder sig sådan – og det